

Сьогодні день, здається, перший влітку

Євген Плужник

Сьогодні день, здається, перший влітку
Полям засмаленим чоло омив;
Крізь дощову густу і рівну сітку
Запалилися ізмарагди нив...

А скоро неба жар громами вичах,
Вгорі веселкою лишивши слід, –
І у селян на стомлених обличчях
Не так помітно слово – недорід!

І жаб на луках оргія весела
Знялася звечора така жива,
Що крізь всю ніч вигукували села,
Так ніби пошепки, пісень слова...

А снилось так: гарячий з півдня вітер,
Коса гадюкою блищить в росі...
І у газет – нові колонки літер
Про те, що хліба вистарчить для всіх!